

BIAŁE MAŁŻEŃSTWO

Data: 2 września 2011

Godzina: 17:00

Miejsce: Scena Malarnia Teatru Wybrzeże, Świętego Ducha 2, Gdańsk

Data: 3 września 2011

Godzina: 22:00

Miejsce: poddasze Centrum Kultury i Sztuki, ul. Wyszyńskiego 10

czas trwania: 95 min

autor: Tadeusz Różewicz

reżyseria: Krzysztof Rau

współpraca reżyserska: Agnieszka Baranowska

słowo - konsultacje: Julita Cichońska

ruch sceniczny: Anna Kołosow, Julita Cichońska

scenografia: Mikołaj Malesza

muzyka: Anna Świętochowska

premiera: 13 luty 2011, Akademia Teatralna w Warszawie, Wydział Sztuki Lalkarskiej w Białymstoku

Krzysztof Rau, porywając się na Białe małżeństwo, uznawane za dramat trudny w inscenizacji, podniósł poprzeczkę jeszcze wyżej. Wcielił w życie wywiedziony z didaskaliów autora pomysł, by w każdej z postaci odnaleźć zwierzę, co dało studentom solidne podstawy do budowania ról. Uzwierzczenie postaci to przecież zadanie oswojone podczas czterech lat lalkarskich studiów. Różewicz w Białym małżeństwie miesza ze sobą symboliczność z namacalną cielesnością i rodzajowością ziemiańskiego dworku. Rau w swojej inscenizacji oddał się całkowicie we władanie symboli. Adaptując tekst, musiał jak najbardziej „oddalić się” od dworu z jego przestrzenią oraz uświęconymi tradycją rytuałami i rozmowami. Cała operacja nie powiodłaby się bez minimalistycznej, ale niebywale wyrazistej, dynamicznie ogrywanej i funkcjonalnej scenografii. Świat wykreowany przez Mikołaja Maleszę tonie w brązach przełamanych ciemną zielenią. Jest mroczny, lecz równocześnie elegancki i dostojny. To wrażenie potęgują kostiumy. Dzięki temu czas sceniczny Białego małżeństwa można określić mianem uniwersalnej teatralnej bezczasowości z dozą patyny. Oglądając Białe małżeństwo, zapomina się też, że jest to spektakl dyplomowy prezentowany przez aktorów znajdujących się na samym początku drogi twórczej.

Christopher Rau attempt on the White Marriage, considered to be difficult in staging, raised the bar even higher. He incarnated the idea inferred from the author's stage directions to find the animal in each of the characters, which gave students a solid foundation to building a role. Animalization of character is, after all, a task familiar after the four years of study puppetry.

Rozewicz in White Marriage mixed together a symbolism with a tangible physicality and genre of gentry manor. Rau in his staging gave himself completely in the possession of symbols. Adapting the text, he had to "moved away" most from the manor with its space and the sacred tradition of rituals and conversations. The whole operation would fail without a minimalist, but extremely expressive, dynamic actable and functional scenery. The world created by Nicholas Malesza is deep

in brown broken by dark green. It is gloomy, but at the same time elegant and dignified. That impression is heighten by costumes. The results is that White Marriage scenic time can be described as an universal theatrical timelessness with dose of patina. Watching the White Marriage we forget also that it is a diploma spectacle presented by actors at the very beginning of their creative path.